

ABSTRAKT

Z dochovaných historických dokumentů je patrné, že kontakty mezi střední Evropou a Latinskou Amerikou byly navázány velmi brzy po objevení Nového světa. Postupně se rozvíjely a prohlubovaly až konečně ve 20. století dostaly také v případě nově ustanovené Československé republiky oficiální charakter nejprve v oblasti diplomatické a obchodní, později také na poli vědy a kultury.

Přestože v minulém století byly nejrozšířenější vazby hospodářské, rozhodla jsem se věnovat tuto práci poměrně málo zmapované oblasti kulturních vztahů s andskou oblastí ve 2. polovině 20. století, respektive s Peru, Ekvádorem a Bolívií v letech 1945–1989. Z široké škály kulturních aktivit jsem zvolila tři nejčtenější a také nejlépe zdokumentované okruhy – film, výstavy, rozhlasové a televizní vysílání. Jako hlavní zdroj informací jsem využila dostupné fondy z Archivu Ministerstva zahraničních věcí v Praze a také Národního archivu České republiky.

Kulturní dění je spolu s mnoha dalšími sférami nedílnou součástí veřejného života každé země. Jako takové tedy není uzavřeno do pomyslné „věže ze slonoviny“, naopak bývá ovlivňováno a často také podněcováno vnějšími okolnostmi, proto považuji za důležité poukázat na úzké propojení s tehdejšími politickým i ekonomickým směřováním všech zúčastněných zemí a nastínit také širší mezinárodní kontext.

Vezmeme-li v úvahu geografickou vzdálenost a také ne vždy příznivou politickou a ekonomickou situaci v obou regionech, která výrazně ovlivňovala intenzitu vzájemné spolupráce, můžeme konstatovat, že kulturních aktivit bylo uskutečněno velmi mnoho. Rozsah archivních dokumentů i přesah tématu do jiných vědních oborů nabízí rovněž celou řadu možností dalšího bádání.